

Увод

„Пљеваљске новине“ данас улазе са традицијом од пет деценија, традицијом која надживљује вријеме и прослијеђује будућим генерацијама све оно што је на прогресивном трагу времена, крчећи трагичан ћорсокак који је маскирао истину и етику.

Зато, обиљежавање баш тог веома значајног датума, без сумње најзначајнијег у календару овогодишњих догађаја, није само евокација нити пригодно пребирање по ризници минулог времена из кога зраче импресивни примјери људи који су основали, стварали и одржали лист.

Јубилеј, дакле, јесте и сјећање и подсјећање, али још више свјесно прикупљање снага и одлучности да се традиција која обавезује прослиједи стваралачки, са наглашеним порукама и поукама за ново вријеме и живот. Чињеница оснивања у оквиру Јавног предузећа Информативни центар Пљевља 1994. године, у оквиру којег функционишу „Пљеваљске новине“, Службу за финансије и маркетинг и Радну јединицу за технику. Као правни основ за овај облик организовања послужили су Закон о јавном информисању¹ и закон о Предузећима². У ситуацији када у нашој општини није било архива нити других специјализованих институција из културе, „Пљеваљске новине“ имале су посебан значај јер су биле и остале незаобилазни извор за историчаре, монографе, хроничаре и друге знатижељнике који желе да се аналитички позабаве стањем пљеваљском крају. Јер, ријеч је о једној огромној грађи обликованој у разним врстама новинарског жанра.

На њеним страницама, било у својству саговорника или аутора, исказало је своје ставове, гледања, и сазнања велики број сарадника различитих образовних нивоа. Међу њима је и знатан број истакнутих личности, писаца, научних радника, публициста. Зато, кад пишем ове редове, чиним то са изоштреним осјећањима за вријеме које су прошле „Пљеваљске новине“, за вријеме које је данас остало на страницама овог листа и са осјећањем за „Пљеваљске новине“ данас. Биле су оне често подстрек и богатство умних асоцијација, са израженом нотом одлучне ангажованости и досљедне борбености.

У свом педесетогодишњем трајању у дјеловању „Пљеваљске новине“ су се одржале не зато што су имале повољне материјалне и кадровске могућности, већ зато што су имале снажну подршку читалаца и што се око њих окупљао знатан број ентузијаста не само у Редакцији већ и у међусобним сарадницима. Листајући странице овог листа сазнаје се да су писале о сушним годинама, сњеговитим зимама, трагању за путевима и савлађивању препрека на њима, снази удружених напора и ефектима јединствене акције, научним сазнањима и стваралачким донетима, људским носиоцима, племенитим подвизима, рекордним успјесима, корисним иницијативама и акцијама, минулим догађајима и знаменитим личностима из прошлости.

И поред тегобног окружења „Пљеваљске новине“ остају као трајан свједок времена. Ове реченице несумњиво парају осјећања оних што су протеклих пет деценија уложили немерљив труд и оставили дио себе у садржајима који трају. Оне су и свједок исказаних напора да се новинарским писцима и новинарским читаоцима ослободе мисли.

¹ Закон о јавном информисању, „Службени лист РЦГ“, бр.56/93

² Закон о јавним предузећима, „Службени лист СРЦГ“, бр.6/91

РАЗВОЈ ОД БИЛТЕНСКОГ ИЗВЈЕШТАВАЊА ДО САВРЕМЕНОГ НОВИНАРСКОГ ЖАНРА

Развитак публицистичке активности условљен је у првом реду степеном развоја и карактером друштвено-економских и културно-историјских услова. Такви услови, због дугогодишње доминације и утицаја туђинске власти, у Пљевљима нијесу били наклоњени развоју слободоумне мисли, што је и главни разлог да Пљевља у информативној и публицистичкој дјелатности немају дугу традицију.

Првог новембра 1960. године изашао је први број листа „Пљеваљске новине“, једини у то вријеме локални лист у Црној Гори. Од тада лист излази у сваког првог и петнаестог у мјесецу, а од првог фебруара 1982. године три пута мјесечно све до краја 1993. године, када се поново прешло на петнаестодневно излажење листа.

“Да би грађани успјешно могли пратити развитак наше комуне нужно је да се о свим питањима из дневног живота и рада солидно и на вријеме обавјештавају. То им омогућује да квалификовано и конструктивно могу одлучивати, дискутовати и критиковати. Због свега овога нужно је било покренути лист који до краја треба да буде обојен локалним колоритом. „Пљеваљске новине“ трудиће се да пружи читаоцима што више података који их интересују, како о раду одбора, органа, органа друштвеног управљања, организација, тако и о проблемима комуне уопште“³.

Изласку првог броја листа претходила је политичка активност која је у то вријеме била претпоставка сваке акције. На једном састанку Комисије за идејно политички рад ССРН пљеваљске општине оцјењено је да је информисање грађана о друштвеним збивањима преко подружница ССРН врло споро и неефикасно. У љето 1960. године идеја о издавању „Пљевљских новина“ озбиљно је размотрена и учињени су први конкретни кораци за њену реализацију. Убрзо је и формирана редакција листа. Припремање новина било је праћено многим тешкоћама како у утврђивању концепције листа тако и у погледу графичке обраде и техничког уређивања. Ријетко је ко имао и минимално искуство за обликовање новина и новинарски жанр. Али, жарка жеља и велики ентузијазам побједили су све тешкоће и све оно што је недостајало. Као резултат такве активности 1. новембра 1960. године појавио се први број на осам страница нормалног новинског формата.

Првијенац „Пљеваљских новина“, као и други број, штампани су у пријепољској штампарији, јер штампарија у Пљевљима није имала услова за штампање новина. И поред скромних услова колектив штампарије брзо је овладао техником израде новина. Први квалификовани графичар који је прихватио велико бреме прављења новина на ручни начин био је Драго Војиновић, потом су пристигли други: Фадил Босовић, Миле Сокић, Хуснија Хрковић, Исмет Ходовић...

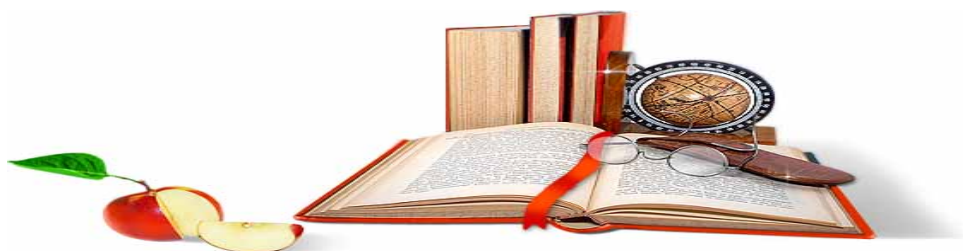
Сви они убрзо су постали вриједни неимари и графичари. У пљеваљској штампарији новине су штампане све до 10. априла 1989. године, а од тада, због захтјева за савременијим графичким изгледом и потребе за брже штампање листа, лист се штампа у штампарији Вести у Рујну код Ужица. То је било велико олакшање за уређивање листа јер су модерна офсет штампа и фото-слог потиснули потребу израде клишеа, зашта се за сваки број морало ићи у Београд, у штампарију „Глас“. Штампањем „Пљеваљских Новина“ у штампарији Вести трајало је до јуна 1992. године, а потом је штампање настављено у штампарији „Побједе“ у Подгорици. Након двије године штампања листа у Побједи, овај посао је настављен почетком 1994. године у Београду, у штампарији НИГП „АБЦ ГЛАС“.

³ Јокнић М., У огледалу времена, Јавно предузеће информативни центар, Пљевља, 1995. год

**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

**[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](http://WWW.SEMINARSKIRAD.ORG)
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.**

**WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET**

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com